

Иван Вазов
Като пчели...

Като пчели, когато се роят,
изфръкнали из кошура си тесни,
така и моите тъговити песни
на облак из сърцето ми летят;

като поток, отприщен от яруга
висока, мойта скръб лудей –
по-скоро, в миг, да се излей –
бухти, една вълна залива друга.

И леко моите стихове текат,
и всяка песен е едно мъчение
изляно, едно сладко облекчение
за раните, в душа ми що горят.

Благодаря ти, творче, в тоз час тежки,
че дал ми си за песните дарът:
и песните, като сълзите жежки,
скръбта услаждат, мъките цервят.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8482>]